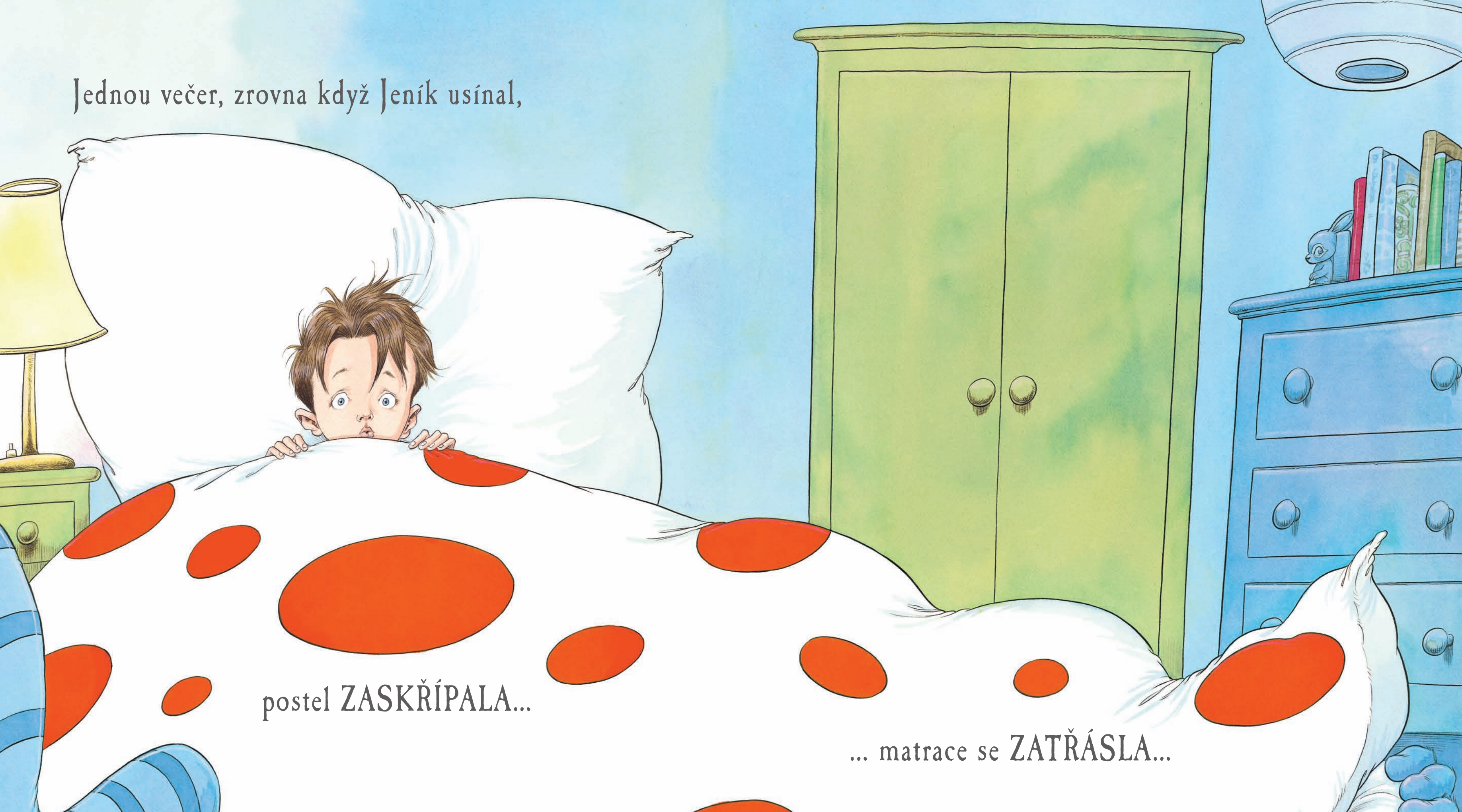

Jednou večer, zrovna když Jeník usínal,

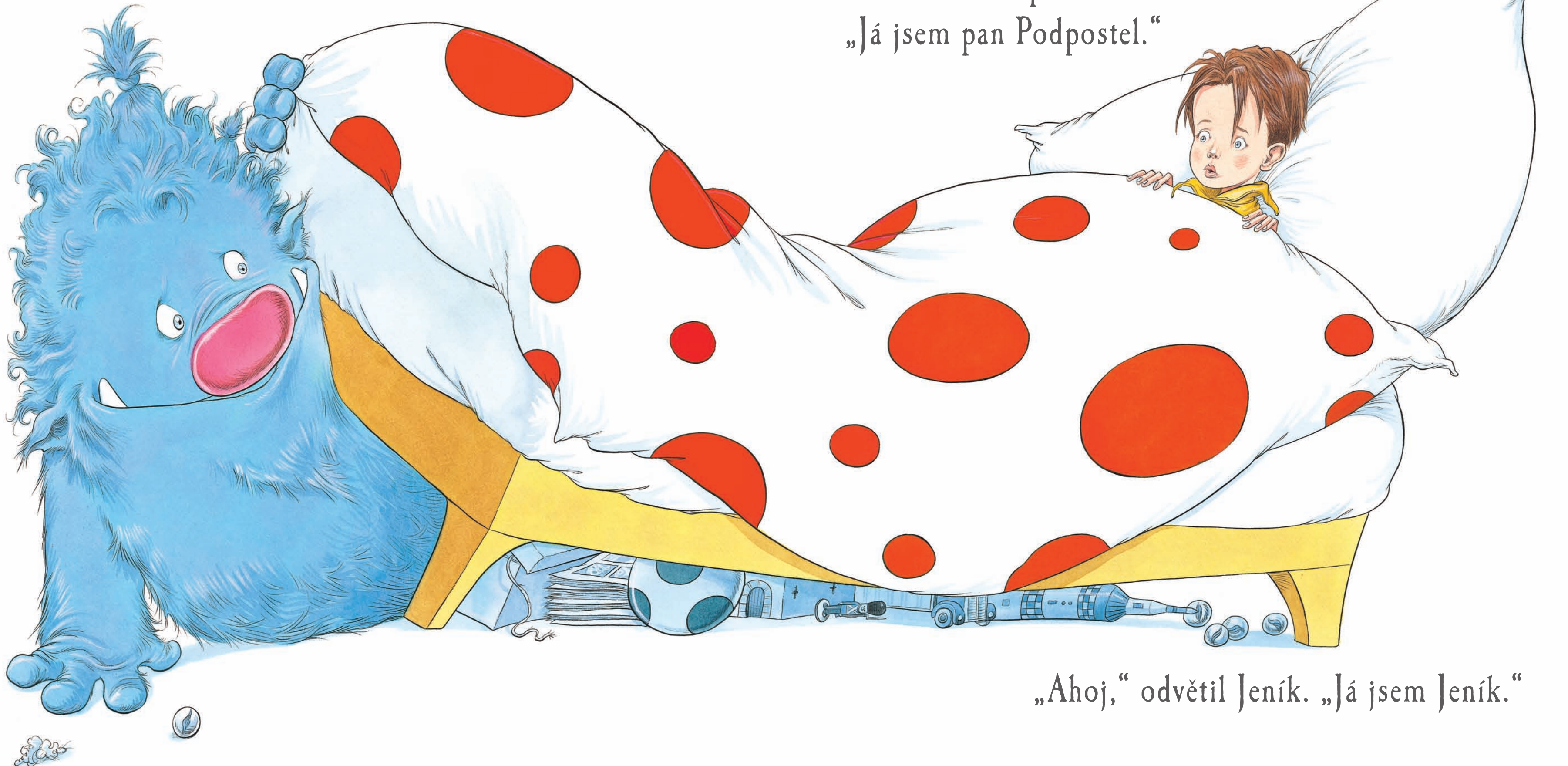
postel ZASKŘÍPALA...

... matrace se ZATŘÁSLA...

... a zpod Jeníkovy postele vykoukla hlava.

„Nazdar!“ pravila.
„Já jsem pan Podpostel.“

„Ahoj,“ odpověděl Jeník. „Já jsem Jeník.“

„Na podlaze pod tvou postelí se mi spí tuze špatně.

Lehávám tam každou noc a je to nepohodlné. Nevadilo by ti, kdybych si vlezl k tobě?“ zeptal se pan Podpostel zdvořile.

„Ale kdepak,
na to Jeník.

Pan Podpostel usnul, jako když ho do vody hodí,
ale chrápal tak, že Jeník nemohl zabrat.

A tak si šel do prádelníku pro sluchátka...